

Kronos ry:n Pääsykoeopas 2017

Vinkkejä ja kannustusta historian
valintakokeeseen

Sisällys

Lukijalle.....	1
Koealue ja pääsykoekirjallisuus.....	2
Opiskelutekniikasta.....	5
Valintakoe ja vastaustekniikka.....	7
Kokeen jälkeen.....	12
Veteraanit kertovat – kevään 2016 hakijoiden kokemuksia.....	13

Lukijalle

Luettavanasi on Kronos ry:n pääsykoeopas vuosimallia 2017! Kronos ry on suomenkielisten historian opiskelijoiden ainejärjestö Helsingin yliopistossa. Mikäli haet lukemaan historiaa Helsingin yliopistoon, on tämä opas tarkoitettu juuri sinulle!

Opas sisältää vinkkejä niin pääsykokeeseen lukemisen, kuin itse kokeessa toimimisen kannalta. Tämän lisäksi oppaamme sisältää historian opiskelijoiden kokemuksia pääsykoeprojektista sekä kattavan kirjallisuuslistan koealueesta.

Tämän vuoden pääsykoealueena toimii vuosien 1750-1950 yleinen sekä Suomen ja Pohjoismaiden historia. Opiskelupaikkoja on tarjolla 32, joista vähintään 26 ensikertalaisille.

Toivomme oppaan tarjoavan rohkaisun ja vertaistuen lisäksi vastauksia hakijoita askarruttaviin kysymyksiin. Mikäli sinulla on vielä kysyttävää, voit Kronos ry:n pääsykoeoppaan Facebook-sivulla (vastaamme ilomielin kysymyksiin!) tai laittaa sähköpostia osoitteeseen leo.paakkonen at helsinki.fi

Kiitokset kaikille, jotka ovat olleet mukana tekemässä pääsykoeopasta!

Pääsykoeopasvastaavat,

Merilla Laitinen ja Leo Pääkkönen

&

Reeta-Kaisa Kantanen, Saku Laukka, Jutta Riepula, Henri Kontkin, Tuukka Korhonen, Anton Eteläaho

Koealue ja kirjallisuus

Kevään 2017 valintakoe käsittelee historiaa vuodesta 1750 vuoteen 1950. Tämä käsittää sekä yleisen, että Suomen ja pohjoismaiden historian. Ajanjakso on mittava ja sisältää lukuisia yksittäisiä historian käännekohtia kuin pitkän aikavälin mullistuksiakin, niin Euroopassa kuin globaalistikin. Historiantutkimuksessa tästä ajanjaksosta käytetään usein termiä *uusin aika*, erotteluna noin 1400-1500 –luvulta alkavaan uuteen aikaan, ja yhteiskuntatieteissä yleisesti puhutaan siirtymästä esimodernista moderniin maailmaan.

1700-luvun valitusaika povasi tietä tieteen vallankumoukselle. Lukutaito alkoi olla yhä yleisempää ja massamediat syntyivät, joka taas helpotti uusien sosiaalisten liikkeiden syntyä ja leviämistä. Edustuksellinen demokratia alkoi yleistyä ja Euroopan rajaviivoja alkoivat määrittää kansallisvaltiot. Yhteiskunta teollistui, kaupungistui ja yksilöllistyi. Uudet aatteet ja talousajattelu kapitalismi ja sosialismi etunenässänsä tulisivat määrittelemään eri yhteiskuntien kehitystä.

Näitä vuosia leimasivat myös vallankumoukset ja ennennäkemätön väkivalta. Vuoden 1789 Ranskan suuri vallankumous lienee yksi modernin historian tärkeimmistä hetkistä, muttei ollut ainoa kerta kun aristokraatteja ja vallanpitäjiä syöstiin istuimiltaan. Amerikan vallankumous ja itsenäistyminen synnytti uuden navan maailmaan. Napoleonin sotaretket ja Euroopan hullu vuosi 1848 aiheuttivat myllerrystä. Venäjän vuoden 1917 vallankumoukset antoivat suunnan itänaapurillemme koko vuosisadaksi. Ensimmäinen ja toinen maailmansota näyttivät ihmisyyden synkimmän puolen.

Pääsykokeeseen opiskellessasi on tärkeää, että osaat ennen kaikkea hahmottaa historian pitkiä linjoja, asettaa yksittäiset tapahtumat kontekstiinsa ja pohtia, miten eri historian, yhteiskunnan ja kulttuurin alat liittyvät toisiinsa. Joudut todennäköisesti pohtimaan historian merkityssuhteita niin mikro- kuin makrotasollakin. Tämän takia opiskeltavan materiaalin tulisi olla myös mahdollisimman laajaa. Kokeen kysymykset voivat olla mitä tahansa henkilöhistoriasta sotiin ja hallintoon, aatteisiin ja yhteiskunnallisiin liikkeisiin tai kulttuuriin. Erityisiä kysymystärppejä on turha antaa, koska yleensä ne menevät täysin pieleen ja kokeita laativat yliopiston työntekijät osaavat kyllä yllättää vuodesta toiseen.

Opiskelulle varattu aika on tänä vuonna myös poikkeuksellisen lyhyt. Tämän takia suosittelomme, että keskityt ennen kaikkea muutamaa hyväksi havaittuun yleisteokseen. Niiden kautta aikakauden pääteemat ja suuret linjaukset tulevat hyvin esille ja lisäkirjallisuudella voit keskittyä halutessasi tarkemmin eri teemoihin ja aihealueisiin (suositeltavaa!).

Yleisen historian pääteoksia (soveltuvin osin):

Maailmanhistorian pikkujättiläinen. WSOY.

Otavan suuri maailmanhistoria (osat 13-17). OTAVA.

Gummeruksen suuri maailmanhistoria. Gummerus.

Suomen (ja Ruotsin) historian pääteoksia (soveltuvin osin):

Suomen historian pikkujättiläinen. WSOY.

Suomen historia. WEILIN+GÖÖS.

Erityisesti WSOY:n pikkujättiläiset ovat olleet hakijoiden suosiossa jo useina vuosina. Valitsetpa kuitenkin minkä yleisteoksen tahansa, on suurin osa lukuenergiastasi ja ajastasi suositeltavaa käyttää näiden opiskeluun. Lukion kurssikirjojen kertaamisesta tuskin on haittaa, mutta niiden sisältämä tieto on lopulta melko pintapuolista ja kokeessa pärjääminen vain niihin tukeutuen voi olla äärimmäisen haastavaa. Kysymykset kun ovat yleensä lukio-oppimäärää syvemmmälle meneviä.

Yleisteosten lisäksi olemme koonneet listaa kirjallisuudesta, jonka avulla voit syventää tietojasi entisestään ja keskittyä erityisesti tiettyihin teemoihin. Älä suotta ajattele, että koko listaa olisi luettava kuukaudessa, vaan silmäile listaa ja pohdi, nouseeko sieltä esiin jotain erityisen mielenkiintoista tai sellaisia teemoja käsittelevää materiaalia, jossa kaipaisit erityisesti kertausta. Laajoissa yleisteoksissa kannattaa tietysti keskittyä vain koealuetta käsitteleviin alueisiin. Kaikki lukeminen on tietysti aina hyväksi, mutta sitä on turha ajatella kilpailuna. Laitokselle on päästy sisään pelkkää pikkujättiläistäkin tankkaamalla.

SUOMEN HISTORIA

Engman, Max. Pitkät jäähyväiset: Suomi Ruotsin ja Venäjän välissä vuoden 1809 jälkeen, WSOY, 2009

Jussila, Osmo & Hentilä, Seppo & Nevakivi, Jukka. Suomen poliittinen historia 1809–2009. WSOY Oppimateriaalit, 2009.

Jussila, Osmo. Suomen suuriruhtinaskunta: 1809-1917. Helsinki: WSOY, 2004

Jutikkala, Eino. Suomen historia. Helsinki. WSOY, 2002.

Kuisma, Markku. Suomen poliittinen taloushistoria 1000-2000. Siltala. 2013.

Meinander, Henrik. Suomen historia: linjat, rakenteet, käännekohdat. WSOY. 2006

Vahtola, Jouko. Suomen historia jääkaudesta EU:hun. Helsinki. Suuri suomalainen kirjakerho, 2003

Hentilä, Seppo & Krötzl, Christian & Pulma, Panu. Pohjoismaiden historia. Edita. 2002.

Tiihonen, Seppo & Ylikangas, Heikki. Virka, valta, kulttuuri. Suomalaisen hallintokulttuurin kehitys. VAPK.. 1992.

Koskinen, Seppo (toim.). Suomen väestö. Gaudeamus. 2007.

YLEINEN HISTORIA

Kennedy, Paul. The Rise and Fall of Great Powers. Fontana Press. 1989.

Hobsbawm, Eric: Äärimmäisyyksien aika 1914-1991. Vastapaino: Tampere/Jyväskylä 2003

Cameron, Rondo: Maailman taloushistoria. Suom. Tapio Helen. WSOY: Porvoo, 1995

Gerholm, Tor Ragnar & Magnusson Sigvard. Ajatus, aate ja yhteiskunta : länsimaisten aatteiden ja tieteitten, poliittisten ja yhteiskunnallisten järjestelmien vuorovaikutus antiikista nykyaikaan. WSOY. 1983.

McNeill & McNeill: Verkottunut ihmiskunta – yleiskatsaus maailmanhistoriaan. Suom. Natasha Vilokkinen. Vastapaino: Tampere, 2006

Jutikkala, Eino. Kuoleamalla on aina syynsä – maailman väestöhistorian ääriviivoja. WSOY. 1987.

Aelnæs, Karsten: Euroopan historia. Ihanteiden nousu: 1800-1900. Helsinki. 2006.

Perry, Marvin. Western Civilization: A Brief History. Houghton Mifflin, cop. 2005

Heikkilä, Tuomas & Kaartinen, Marjo & Kukkonen, Taneli & Suvikumpu, Liisa & Tiilikainen, Teija. (toim.). Euroopan historia 1-2. WSOY, 2012.

Apunen, Osmo. Murrosaikojen maailmanpolitiikka. Tampereen yliopisto. 1999.

Salmi, Hannu. Vuosisadan lapset – 1800-luvun kulttuurihistoria. Turun yliopisto. 2002.

Hobsbawm, Eric. The Age of Revolution: 1789-1848 & The Age of Capital: 1848–1875 & The Age of Empire: 1875–1914.

Ei ole myöskään lainkaan huono idea selaillla esimerkiksi jotakin historiallista atlasta tai jotain muuta teosta, johon on koostettu kartastoja ja muuta visuaalista materiaalia. Kartat ja niiden muutokset vuosien varrella ovat hyvä apuväline poliittisen historian hahmottamiseen ja visuaalinen muistijälki on muutenkin hyvä tuki asioiden oppimisessa.

Kaupunginkirjastojen lisäksi yliopistojen kirjastot ovat hyvä resurssi kirjojen hankkimiseen. Voit saada yliopiston kirjastokortin, vaikka et olisikaan vielä kirjoilla opiskelijana.

Opiskelutekniikasta

Tämänvuotinen pääsykokeisiin lukeminen poikkeaa aiemmista vuosista. Pääsykoealue julkaistiin verrattain myöhään, mutta ei hätää mitiä! Sopivalla lukemiseen panostamisella ja oman opiskelutekniikan löytämisellä on tärkeä merkitys tulevassa urakassa.

Kuukausi aikaa lukea ja kaksi vuosisataa opiskeltavana ei ole mahdoton yhtälö. Lukeminen kannattaa silti aloittaa mitä pikimmiten. **Keskity isoihin linjoihin** – älä takerru yksittäisiin nimiin ja vuosilukuihin. Tässä voi olla hyvä käyttää apuna Pikkujättiläisiä tai vastaavia yleisteoksia!

Aikatauluta lukemisesi. Paljonko luulet ehtiväsi lukea päivässä mahdollisen työn ja/tai muun opiskelun ohella? Tee lukusuunnitelma ja pysy siinä. Voit hahmotella aikataulua esimerkiksi tunti- tai sivumäärien perusteella.

Miten opit parhaiten? Hyödyttääkö sinua eniten muistiinpanojen tekeminen, ajatuskartat, ääneen lukeminen tai vaikka esseiden kirjoittaminen? Käytä sitä opiskelutekniikkaa, jonka olet todennut toimivaksi itselläsi. Voit myös käyttää oppimisen tukena vaikkapa dokumentteja tai elokuvia, mutta pääpaino kannattaa pitää lukemisessa. Tänä vuonna aikaa on poikkeuksellisen vähän, joten jos sinulla on jo rutinoitunut tyyli lukea ja opiskella, ei uuden opiskelutekniikan miettiminen todennäköisesti ole enää järkevää ajankäyttöä.

Keskity! Lukemiseen käytettyjen tuntien tuijottamisen sijaan käytä energiasi mieluummin siihen, että todella keskityt lukemaasi. Mekaaninen sivujen kääntely ja kirjojen ahmiminen ei auta sinua oppimaan, ellet todella paneudu lukemaasi tekstiin. Pidä välillä taukoja, älä turhaan yritä lukea tuntikausia putkeen, se vain väsyttää sinut nopeammin. Esimerkiksi kirjan luvun luettuasi kannattaa palata hieman taaksepäin ja silmäillä, ovatko asiat jääneet mieleen.

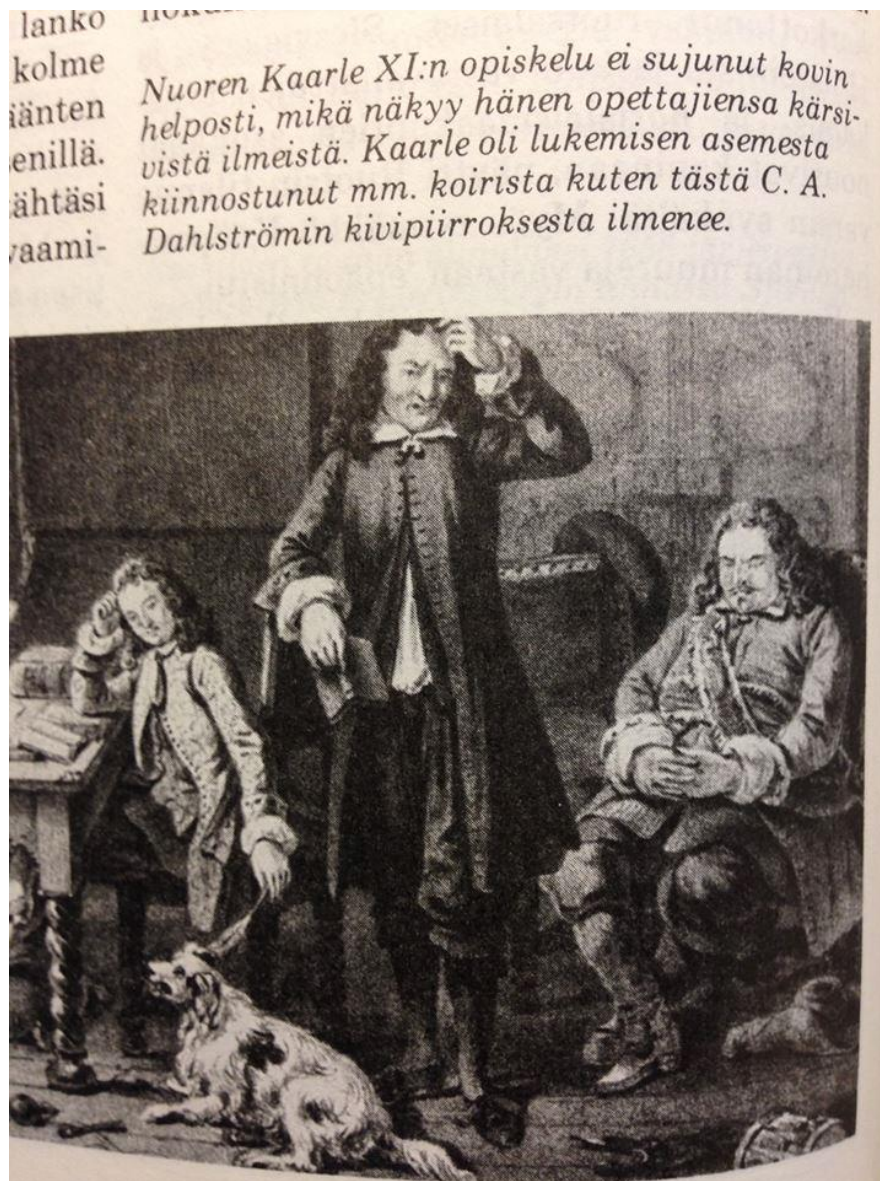
Pohdi asioita eri näkökulmista. Ota talous- ja sotahistorian lisäksi mukaan kulttuuri-, oppi-, sosiaali-, oikeus-, kirkko- ja aatehistoria sekä politiikan historia. Mitä monipuolisemmin luet, sen parempi. Lukiokirjojen lisäksi kannattaa perehtyä muuhun ajanjaksoa koskevaan kirjallisuuteen – kirjavinkkejä kannattaa katsoa kirjallisuuslistastamme.

Lukeeko joku tuttavasikin samaan pääsykokeeseen? **Lukuseuran löytäminen** voi auttaa luku-urakassa ja helpottaa stressiä. Pääsykoealueen läpikäyminen jonkun toisen kanssa saattaa avata uudenlaisia näkökulmia ja samalla voi saada palautetta omasta osaamisesta.

Muista kerrata! Jätä lukusuunnitelmaasi aikaa myös kaiken opitun kertaamiseen. Kertaaminen olisi hyvä aloittaa noin viikko ennen koetta, jos aika sen sallii. Viimeisenä iltana ei kannata enää yrittää pöntätä, koesuoritustasi todennäköisesti parantaa ajoissa nukahtaminen.

Muita huomioon otettavia seikkoja on esimerkiksi lukemisympäristö. Toiset pystyvät keskittymään parhaiten kirjastossa, toiset kotona kuulokkeet korvilla. Saattaa olla myös fiksua vaihdella lukupaikkaa ja näin pitää tylsistyminen kaukana.

Kaikista tärkeintä on kuitenkin olla stressaamatta liikaa. Stressi huonontaa suorituskykyäsi niin lukiessa, kuin itse kokeessa. Joka päivä ei tarvitse lukea, jos siltä ei tunnu. Myöskin, jos mahdollinen lukusuunnitelmasi ei onnistukaan, anna se itsellesi anteeksi. Tärkeintä on, että yrität ja teet parhaasi!

Itse kullakin voi olla välillä haasteita opiskelumotivaation kanssa, kuten tästä Suomen historian pikkujättiläisen kuvituksesta ilmenee. Älä silti luovuta!

Valintakoe ja vastaustekniikka

Kevään 2017 valintakoe pidetään 19. toukokuuta kello 14-18 Helsingin yliopiston tiloissa. Kokeen tarkka paikka ilmoitetaan viimeistään viikko ennen koepäivää, mutta koesali sijainnee jossain keskustakampuksella. Mikäli olet jo Helsingissä, kannattaa tarkan paikan selvittyä käydä tarkastamassa koepaikan sijainti paikan päällä jo etukäteen vaikkapa koetta edeltävänä päivänä.

Koetta edeltävä päivänä kannattaa keskeytyä lähinnä rentoutumiseen. Jos luet, korkeintaan selaile muistiinpanojasi tai tiivistelmiä – pitkän lukuputken jälkeen tuskin opit viimeisenä iltana mitään kovin uutta tai oleellista, joten kannattaa keskittyä mieluummin vaikkapa venyttelyyn ja hyvin nukkumiseen. Muista myös herätyskello! Tai kolme. Valmistele myös kokeessa tarvitsemasi kynät, kumit, lyijyt ja eväät ja katso että bussikorttisi on ladattu tai junaliput hankittu.

Koepäivän aamuna syö hyvin, vedä päällesi verkkarit ja mukavat kengät (oikeasti, neljän tunnin yhtäjaksoinen paikallaan istuminen pillifarkuissa ei ole kovin mukavaa), tarkista että sinulla on mukana kirjoitusvälineet ja henkilöllisyystodistus ja marssi ajoissa koepaikalle. Kannattaa välttää liiallista kahvin ryystämistä tai tupakointia juuri ennen koetta – tarisevin käsin ja ylivilkkaana keskittyminen voi olla vaikeaa. Mikäli kokeeseen osallistujat jaetaan useampaan saliin, on koepaikalla esillä nimilista siitä, mihin sinun on mentävä. Jätä kassisi (ja sammutettu puhelimesi) niille varattuun paikkaan, etsi vapaa paikka jossa on sinulle osoitetut koekysymykset (samassa koesalissa voi olla muidenkin aineiden valintakokeita) ja kuuntele tarkasti koevalvojen ohjeita.

Kokeen rakenne

Valintakokeessa on kolme tehtävää. Tehtävä 1 on soveltava tehtävä, joka perustuu koetilanteessa jaettavaan materiaaliin ja se mittaa historian perustietojen lisäksi kykyä analysoida historiallisia lähteitä. Tehtäviin 2 ja 3 vastaat esseetyyppisesti itse opiskelemasi materiaalin perusteella.

Kokeen maksimipistemäärä on 100. Sinun on ehdottomasti vastattava jokaiseen kysymykseen. Yhteenkin tehtävään vastaamatta jättäminen, tai tehtävään vaaditun minimipistemäärän alle jääminen tietää koko kokeen automaattista hylkäämistä. Valintakoevastaukset pisteytetään seuraavalla tavalla:

Tehtävä	Voit saada	Sinut voidaan valita vain, jos saat
1	0-40 pistettä	vähintään 20 pistettä
2	0-30 pistettä	vähintään 15 pistettä
3	0-30 pistettä	vähintään 15 pistettä
yhteensä	0-100 pistettä	

Mahdollisessa tasapistetilanteessa, jossa hakijoita ei saada paremmuusjärjestykseen lähtöpisteiden ja koepisteiden perusteella, hakijat järjestetään ensisijaisesti tehtävästä 1 saatujen pisteiden perusteella, toissijaisesti tehtävästä 2 saatujen pisteiden perusteella ja kolmanneksi tehtävästä 3 saatujen pisteiden perusteella.

VASTAUSTEKNIikka

Yksi historian opiskelijan tärkeimmistä taidoista on sujuva tieteellinen kirjoittaminen. Siksi pääsykokeen arvioinnissa vaakakupissa painaa pelkkien faktojen ohella myös niiden esittämistapa. Tekstin tulee olla selkeää (tämä tarkoittaa myös käsialaa), loogisesti etenevää, hyvin jäsenneiltyä ja argumenttien tulee olla johdonmukaisia. Tekstin pituus ei myöskään kerro sen laadusta mitään – kompakti vastaus joka sisältää kysymyksenasettelun kannalta oleelliset asiat on aina parempi, kuin sivukaupalla pikkudetaljeja sisältävä, mutta epäjohdonmukainen vuodatus.

Aloita vastaaminen aina lukemalla tehtävänanto huolellisesti – ja tarkasta jokainen sinulle annettu sivu, että olet todella nähnyt kaikki tehtävät ja niihin liittyvät materiaalit. Pohdi tarkasti mikä on tehtävän ”punainen lanka”, mihin todella vastaat ja mitä tehtävänannolla halutaan tietää. Aiheen vierestä vastaamisesta sakotetaan varmasti. Ajattele tehtävää ongelmana jota lähdet ratkaisemaan, vaikkapa näitä apukysymyksiä käyttäen:

Mihin suurempaan kokonaisuuteen asia liittyy? Teeman, ilmiön tai ajanjakson liittäminen historialliseen viitekehysteensä. Asian ajoittaminen
Mitä tapahtui? Historiallisen tapahtuman faktojen esittäminen loogisessa järjestyksessä.
Miksi tapahtui? Pyritään selvittämään syyt tapahtuneeseen.
Mitä tapahtumasta seurasi? Esitetään tapahtuman välittömät sekä kenties kauaskantoisemmatkin seuraukset

Miten kaikki päässäsi olevat faktat sitten pitäisi jäsenellä paikalleen? Essee on tekstilajina hyvin vapaamuotoinen ja aloittaminen voi olla joskus vaikeaa. Vastausta kannattaa myös hieman luonnostella esimerkiksi ranskalaisilla viivoilla tai miellekartalla ennen varsinaisen esseän aloittamista (kokeessa on tarjolla luonnostelupaperia). Kirjoittaminen on helpompaa ja sujuu todennäköisesti johdonmukaisemmin, jos sinulla on edes karkea luonnos siitä mitä lähdet tekemään. Nopea ajatuskartta tai muu luonnos on myös hyvä tapa virkistää muistiasi – kirjoita nopeasti ylös kaikenlaista mitä mieleesi juolahtaa tehtävänannon aiheesta, hahmottele syy-seuraussuhteita ja kausaliteetteja. Muista kuitenkin, että koeaika on hyvin rajallinen – pyri aloittamaan työskentelysi nopeasti.

Kun aloitat kirjoittamaan esseitä, on usein hyväksi todettu vastausrunko esimerkiksi tällainen:

1. KONTEKSTI: Asian laajempi kokonaisuus ja välitön tausta
2. FAKTAT: Tärkeimmät tiedot järjestyksessä. Muista syy-seuraussuhteet!
3. FUNKTIO: Aiheen laajempi merkitys ja sen seuraukset sekä selventävä yhteenveto

Kontekstin avaaminen on äärimmäisen tärkeää, sillä osoitat, että olet todella ymmärtänyt mitä tehtävässä kysytään. Mieti millaisia teemoja kysymyksenasetteluun liittyy. Konteksti on laadittava ikään kuin lukija (tässä tapauksessa tarkastaja) ei tuntisi aihetta entuudestaan lainkaan. Esimerkiksi vuoden 2015 valintakokeessa kysyttiin, ”*millä perusteilla Suomea voidaan pitää eheytyneenä kansakuntana 1930-luvun loppuun mennessä*”. 1930-luku johdattelee vastaajan ajattelemaan helposti vain 30-luvun ilmiöitä kuten Lapuan liikettä, kommunistilakeja ja niin edelleen, mutta nämä ilmiöt ja tapahtumat juontavat juurensa Suomen itsenäistymisestä ja kansaa jakaneesta ja katkeroittaneesta kansalaissodasta. Ajattele kontekstualisointia kuin minkä tahansa arkisen asian selittämistä ummikolle: ystäväsi tuskin innostuu selittäessäsi miten uuden autosi moottorissa on kahdeksan sylinteriä ja niin ja näin monta hevosvoimaa edelliseen verrattuna, mikäli tämä ei itse omista autoa tai omaa mitään perustietoja siitä miten moottori toimii.

Kun kirjoitat faktoja auki, vältä ylitsevuotavan kuvailevaa ja tarinoivaa tekstiä. Pidä ”mitä” ja ”miksi” –kysymykset jatkuvasti mielessäsi ja keskity ongelman ratkaisemiseen. Esseän tarkoitus on olla pohtivaa ja analyttistä tekstiä, ei tarinankerrontaa. Turhan täytetekstin kirjoittaminen, joka ei tuo lisätietoa kysymyksenasetteluun, ei tuo sinulle lisäpisteitä vaan ainoastaan vie turhaan aikaa ja väsyttää kättäsi. Käytä keskittymisesi ja energiasi mieluummin siihen, että varmistat vastaavasi kysymyksen joka osaan ja tuomaan eri kulmia esiin. Pääsykoekysymykset ovat usein moniulotteisia.

Hyvässä tekstissä erittelet lopuksi myös käsiteltävän ilmiön laajempaa merkitystä ja seurauksia ja kirjoitat tiiviin yhteenvedon. Tämä ei tarkoita kaiken aiemmin kirjoittamasi tavaamista uudelleen tiiviimmässä muodossa, vain asian tärkeimpien ydinkohtien tiivistämistä muutamaan lauseeseen.

Yksi vaihtoehto esseen aloittamiselle on myös väittämän esittäminen, jolloin voit tuoda esiin tehtävänannon haastavuuden tai tutkimusristiriidat, esimerkiksi ”fasismin nousulle Italiassa on esitetty useita syitä, kuten historioitsija X teoksessaan Y esittää”. Tässäkin on kuitenkin omat sudenkuoppansa, koska vastaus tulee sitoa esitettyyn väitteeseen ja aihealue täytyy tuntea erittäin tarkasti. Virheellisten kommentaarien ja faktojen käytöstä saa kokeentarkastajalta sapiskaa. Onnistuessaan tällainen vastausmalli toisaalta korostaa tieteellistä tutkimusnäkökulmaa ja historiallisen tiedon luonteen tuntemusta. Kaiken kaikkiaan, essee on tekstilajina hyvin vapaamuotoinen, mutta vaatii kuitenkin suunnittelua ja hahmottamista.

Vastaustekniikan keskeiset asiat voisi tiivistää seuraavasti:

1. Lue kysymys huolellisesti. Kiinnitä huomiota näkökulmaan ja ongelmaan.

Hyväkin vastaus on arvoton, jos se ei vastaa annettuun tehtävänantoon. Vastaa kaikkiin kysymyksen osiin ja pohdi, ettei tärkeitä näkökulmia tai konteksteja jää huomiotta.

2. Suunnittele vastauksesi

Muutamakin ranskalainen viiva tai pieni ajatuskartta auttaa sinua hahmottamaan tekstisi rakennetta ja jäsentämään päässäsi olevaa tietoa, sekä tuoda mieleen tekemiäsi muistiinpanoja.

3. Huomioi kronologia sekä syy- ja seuraussuhteet

Muistele apukysymyksiä! Mitä tapahtui, miksi tapahtui ja mitä seurasi. Kannattaa edetä kronologisessa järjestyksessä (vastauksen temaattinen jaottelu on myös hyvä tapa, jos tehtävänanto sen sallii).

4. Muista kappalejako!

Tämä selkeyttää tekstiä huomattavasti. Konteksti omaan kappaleeseensa (tai useampiin), faktat omaansa, johtopäätökset omaansa. Tarkastaja repii pelihousunsa, mikäli joutuu lukemaan sivukaupalla yhteen pötköön kirjoitettua tekstiä.

5. Ellet muista tarkkaa aikaa, on parempi käyttää väljempää määritystä kuin arvata väärin.

On parempi vastata oikein sinnepäin kuin tarkasti mutta väärin. Jos et kuollaksesikaan muista alkoiko Ranskan suuri vallankumous vuonna 1789 vai 1786, kirjoita ”1780-luvun lopulla”, tai ellet muista oliko Saksan ensimmäinen valtakunnankansleri Bismarck vai von Caprivi,

kirjoita vain ”ensimmäinen valtakunnankansleri” jne. Kokeessa kuitenkin arvioidaan historiallisen tiedon hallintaa, joten vääristä faktoista seuraa miinusta.

6. Pohdi, arvioi ja perustele – älä kuvaile.

Pysy asiassa, on turhaa kirjoittaa sellaista mitä ei tarvita. Se voidaan sitä paitsi tulkita tehtävänannon virheelliseksi ymmärtämiseksi.

7. Käytä selkeää asiaproosaa ja ole tarkka ilmauksissasi.

Historiallisessa esseessä arvostetaan kovaa faktaa ja objektiivista asennetta. Vaikka kuinka sympatisoisit vaikkapa talonpoikien surkeita oloja, ei henkilökohtaisilla mielipiteilläsi ole vastauksessa painoarvoa. Varo historiallisia epätarkkuuksia ja termien sekoittamista. *Anakronismi* (tapahtuma tai esine sijoitettuna väärään aikakauteen), *kontrafaktuaalisuus* (historiallinen jossittelu) ja *determinismi* (yksioikoinen ja perusteeton syy- ja seuraussuhteiden yhdistäminen, päämäärähakuisuus) ovat kaikki asioita joita on syytä vältellä kuin mustaa surmaa. Ole myös tarkka kaiken käyttämäsi terminologian kanssa – tekstiin ei kannata ripotella sivistyssanoja, ellei todella tiedä niiden merkitystä.

8. Kiinnitä huomiota oikeinkirjoitukseen ja käsialaan.

Jo opiskelumuistiinpanot kannattaa tehdä käsin, se on hyvää käsialan ja ranteen harjoitusta. Tekstin ulkoasulla on merkitystä arvostelijan silmään ja itsestään selvää on, että mikäli tarkastaja ei erota mitä olet kirjoittanut, ei pisteitä heru. Kukaan ei tietenkään muuta käsialaansa hetkessä toisenlaiseksi, mutta kiinnitä huomiota että tekstisi on luettavaa. Kannattaa myös tarkastaa etukäteen, ettei pyyhekumisi aiheuta paperille epäselvää harmaata puuroa. Mikäli vastauspaperissa on valmiiksi annettu vastaustila, kaikki tämän tilan ulkopuolelle menevä teksti katsotaan arvottomaksi. Älä ylitä rivejä. Mikäli vastaukset kirjoitetaan konseptipaperille, piirrä selkeät marginaalit äläkä ylitä niitä.

9. Lue valmis tekstisi ainakin kerran läpi

Jos sinulla on suinkin aikaa, lue vastauksesi läpi ennen palauttamista. Sen yhdenkin kirjoitusvirheen tai vuosiluvun korjaaminen saattaa tuoda pisteen lisää.

10. VASTAA JOKAISEEN KYSYMYKSEEN JA TARKKAILE KELLOA

Ajankäyttöä voi harjoitella etukäteen tekemällä kotona edellisten vuosien kokeita harjoituksena, jos sinulla suinkin on ylimääräistä aikaa siihen. Kannattaa myös muistaa vilkuilla kelloa seinältä tai ranteesta säännöllisesti – on karua huomata, että on ajatuksissaan käyttänyt kolme tuntia ensimmäiseen kysymykseen.

Kokeen jälkeen

Onneksi olkoon, raskas työ on nyt ohi! Kokeesta poistuttuasi ensimmäiseksi kannattaa suunnata Kronos ry:n (säävarauksella) järjestämälle pääsykoepiknikille. Koesalin ulkopuolella on vanhempi opiskelija kertomassa tästä. Tarjolla mahdollisuus valittaa vaikeista tai juhlia helppoja kysymyksiä, tutustumista tuleviin opiskelutovereihisi sekä virvokkeita ja naposteltavaa.

Tiedot Helsingin yliopiston opiskelijavalinnoista julkaistaan kesäkuun loppuun mennessä opintopolku.fi –palvelussa ja mikäli olet täyttänyt yhteystietosi oikein, saat myös sähköpostia valinnan varmistuttua. Muista ottaa opiskelupaikkasi vastaan netissä heti kun saat ohjeet sähköpostiisi. Jos asia jää viime tippaan ja unohdat sen, siirtyy paikkasi jonossa seuraavalle. Minuuttipeliä touhu ei kuitenkaan ole, aikaa on yleensä kuukausi tai pari.

Mikäli olet muuttamassa Helsinkiin muualta tai olet muuten etsimässä ensimmäistä omaa kotiasi, kannattaa asunnon etsiminen aloittaa heti opiskelupaikan varmistuttua. Helsingin vuokra-asuntotilanne on ongelmallinen: pieniä asuntoja on tarjolla kysyntää vähemmän ja vuokrat ovat muuhun maahan verrattuna erittäin korkeat. Opiskelijalle järkevintä on hakea asuntoa HOAS:lta eli Helsingin opiskelija-asuntosäätiöltä. HOASilla on asuntoja ympäri Helsinkiä edullisista soluasunnoista kaverikämppiin ja rauhallisiin yksiöihin (jotka ovat tosin yleensä varattu hieman edistyneemmille opiskelijoille). Laita hakemuksesi sisään HOASille heti, sillä syksyn mittaan jonot kasvavat pitkiksi. Asuntoja voit kysellä myös yliopiston osakuntien kautta mikäli sellaiseen liityt, muilta Helsingin seudun asuntosäätiöiltä ja yksityisiltä markkinoilta. Viimeksi mainittujen kohdalla on tosin varauduttava koviin vuokriin. Myös Helsingin ympäryskunnista on verrattain helppoa tulla keskustakampukselle opiskelemaan. Metropolialueen joukkoliikenne kehittyy jatkuvasti ja esimerkiksi Vantaalta junailu ei kestä juuri sen pidempään kuin bussimatka Pohjois-Helsingin lähiöstä.

Veteraanit muistelevat – kevään 2016 hakijoiden kokemuksia

Historian opiskelijat eivät ole homogeeninen joukko. Syksyllä 2016 aloittaneesta opiskelijajoukosta löytyy monenlaista fuksia. Osalle historia tuntui alusta asti luontevalta alalta, osa teki vuosia jotain aivan muuta ennen Senaatintorin kulmille päätymistään. Joillekin lukuprosessi oli helppo ja ovi kävi ensimmäisellä yrittämällä, toiset kokeilivat taitojaan useampaan otteeseen.

Olemme koostaneet tähän viime kevään hakijoiden kokemuksia omasta polustaan historian opiskelijoiksi, millaisina he kokivat valintakokeeseen opiskelun sekä miltä yliopistomaailma on ensimmäisen vuoden perusteella tuntunut.

Anton Eteläaho

Valmistuin vuosi sitten tradenomiksi ammattikorkeakoulusta. Vaikka olin onnellinen saavutuksestani, niin silti mieltäni jäi hieman kaivelemaan, että tässäkö tämä oli? Onko loppuelämäni päätöntä oravanpyörässä ravaamista? Rupesin miettimään vaihtoehtojani. Ajatus joskus vielä yliopistossa opiskelusta oli pyörinyt mielessäni jo vuoden pari, mutta en ollut varma mille alalle tai milloin olisi sopiva aika hakea. Olen aina ollut historiasta kiinnostunut ja se onkin aiemmin ollut mieluisin oppiaine minulle. Olin jo lukion jälkeen miettinyt jatkavani historian opiskelua, mutta oppiaineeseen liittyvien alojen työllistyminen mietitytti, joten olin hylännyt ajatuksen tyystin. Vuosi sitten koin valaistumisen ja tajusin, että jos ei yritä, niin silloin ei ainakaan pääse mihinkään mielekkääseen lopputulokseen. Arvoin jonkin aikaa valtiotieteellisen tiedekunnan oppiaineiden ja historian välillä. Valinta oli kuitenkin loppupeleissä helppo: historia.

Olin siinä mielessä ”myöhään” liikkeellä, että pääsykoealue oli jo ollut muutaman viikon ajan julki ennen kuin edes päätin hakea yliopistoon. Tämä oli siis ensimmäinen kerta, kun pyrin yliopistoon. Koealueemme oli vuodet 1450-1750, eli siis 300 vuotta, joihin mahtuu paljon merkittäviä nykymaailmaamme muokanneita tapahtumia. En etukäteen tuntenut aihepiiriä kovinkaan tarkasti, joten aloitin luku-urakkani (kuten moni muukin) Maailmanhistorian ja Suomen historian pikkujättiläisillä, joiden avulla sain melko helposti lähestyttävän, mutta toisaalta hieman pintapuolisen kuvan kokeemme ajanjaksosta. Luin molemmista koealueeseemme liittyvät osiot muutamaan kertaan ja kirjoitin niistä tiivistetyt muistiinpanot. Tämä tuntuikin olevan itselleni mielekäs tapa kerrata asiat ja ikään kuin pakottaa aivot käsittelemään juuri luettu tieto. Itselleni ainakin käy helposti niin, että ajatukseni saattavat lähteä harhailemaan lukiessani ja yhtäkkiä

huomaankin, etten muista mitään viimeisistä kymmenestä sivusta. Kun pikkujättiläiset oli kahlattu läpi, aloin siirtymään rajatumpia aihepiirejä käsitteleviin kirjoihin ja esimerkiksi Youtubesta löytyviin aihetta käsitteleviin videoihin laajentaakseni tietopohjaani.

En käynyt töissä luku-urakkani aikana, joten minulla oli rutkasti aikaa lukea. Silti minulla oli koko ajan takaraivossa tunne, että on kiire ja pitää lukea enemmän. Alkuvaiheessa oli vaikeaa totutella lukemaan intensiivisesti, vaikka kuusi tuntia päivässä, mutta kevään edetessä se alkoi tuntua luontevammalta. Kronoksen pääsykoeoppaassa kerrottiin ohjeita lukemiseen. Valmennuskursseilla painotetaan lukusuunnitelman tekemisen tärkeyttä. Itselläni lukusuunnitelma käsitti lähinnä joka aamu luettavaksi päättämäni osiot kirjasta. Pointtini on se, että jokaisella on oma tapansa oppia. Jollekin sopii tehdä lukusuunnitelma ja valita kaikki tarvittavat teokset jo urakan alkuvaiheessa, toisille taas sopii hieman lyhytjänteisempi lukusuunnitelma. Joku voi saada tietoa parhaiten imettyä aloittamalla lukemisen heti aamusta, toinen taas saattaa pärjätä parhaiten lukiessaan vasta illalla. Kannattaakin kokeilla ja miettiä aina itselle parhaiten sopiva lähestymistapa. Tärkeää on myös muistaa levätä, pitää välillä vapaapäiviä, nähdä kavereita ja tehdä asioita, joista nauttii.

Itse pääsykoetta edeltävinä päivinä jännitys kasvoi, mutta toisaalta oli myös hyvä olo siitä, että kohta pääsen näyttämään tiedot, joita olin pöntännyt viimeiset kuukaudet. Luin vielä koetta edeltävänä iltana ja kävin muistiinpanoni nopeasti läpi vielä aamulla ennen koetta. Junassa kertasin mielessäni koealueen keskeisiä kehityslinjoja. Menin onneksi ajoissa Porthaniaan, jossa pääsykoe pidettiin, sillä se oli aivan täynnä muita kouluun pyrkiviä ja menikin hetki ennen kuin löysin koesalin. Koko aula oli täynnä jännittyneitä kasvoja. Itse koesaliin päästyäni ja saadessani kokeen eteeni jännitys ikään kuin hälveni ja pystyin keskittymään kokeeseen melko rauhallisesti. Kysymykset nähtyäni huokaisin helpotuksesta – minähän jopa osaan vastata näihin! Halusin saada vastauksistani mahdollisimman kattavat ja aloitin itselleni helpoimmasta tehtävästä. Kirjoitin muistiinpanot ja suunnittelin esseen erilliselle paperille ja aloin kirjoittamaan tehtävää. Vastauksesta tulikin yllättävän hyvä, mutta vilkaistessani kelloa huomasin, että olin käyttänyt koeajasta puolet yhteen tehtävään. Tehtäviä oli siis yhteensä kolme. Loput tehtävät jouduin tekemään käytännössä suoraan koepaperille, enää ei ollut aikaa tehdä hienoja suunnitelmia. Muistan, että sain viimeisen tehtävän kohdalla juuri viimeisen lauseen kirjoitettua loppuun kun koeaika päättyi.

Kokeen jälkeen minulla oli hieman kaksijakoiset tunnelmat – sinänsä osasin vastata kaikkeen, mutta en tiennyt tuliko vastauksista järkeviä kun ne kiireessä kirjoitin, enkä oikeastaan ehtinyt edes tarkistamaan niitä kunnolla. Eli muista katsella sitä kelloa pääsykokeessa ja aikatauluttaa tehtävien

teko. Noh, kokeen jälkeen lähdin kuitenkin kesän viettoon ja lepäilemään asiaa sen suuremmin stressaamatta. Juhannusaattona sitten sainkin tiedon, että olin päässyt kokeesta läpi!

Tuukka Korhonen

Valmistuin vuonna 2015 Alppilan lukiosta ja halusin pitää väli vuoden. Olen ollut kiinnostunut historiasta pienestä pitäen, mutta en ollut varma haluaisinko siitä itselleni ammattia vai kuuluisiko sen olla pelkkä harrastus. Kävin kuitenkin vuoden 2015 pääsykokeissa kokeilemassa kepillä jäätä ja tutkimassa koetilanteen luonnetta. Vastasin myös kaikkiin kysymyksiin, mutta valmistautumattomuuteni takia en tietenkään päässyt läpi. Oli kuitenkin hyvä nähdä, kuinka koetilanteessa käytännössä toimitaan.

Väli vuoteni menin Helsingin yliopiston avoimeen yliopistoon opiskelemaan historiaa nähdäkseni, olisiko historia minulle se oikea oppi-aine. Suoritin vuoden aikana historian perusopinnot (25 opintopistettä) ja yhden musiikkitieteen kurssin (5 opintopistettä) ja kaiken tämän jälkeen totesin historian olevan oma alani. Kaikki avoimessa suorittamani kurssit olen saanut hyväksiluettua yliopistossa, joten työmäärä ei ole ollut läheskään niin raskas virallisen yliopiston puolella. Olin jo tehnyt puolen vuoden edestä opintoja jo ennen pääsykoetta ja avoin olikin minulle hyvä valmennuskurssin korvike. En usko, että olisin päässyt sisään ilman avointa yliopistoa. Suosittelen siis vilpittömästi avointa yliopistoa kaikille, sinne menemällä voi vain voittaa.

Viimeinen peruskurssi päättyi maaliskuun puolivälissä, joten pystyin siten keskittymään täysillä lukemiseen. Totesin hyvin äkkiä, ettei minusta ole istumaan 8 tuntia kirjastolla (kuten eräät tuttavani ovat tehneet). Sen sijaan olin kirjastossa vain 3-5 tuntia kuutena päivänä viikossa, eli tämäkin määrä saattaa hyvin riittää sisäänpääsyyn, kunhan ne tunnit käyttää tehokkaasti hyödykseen. On myös tärkeää pitää ainakin yksi päivä viikossa vapaana lukemisesta, muuten nykyajan kansantauti burn out saattaa iskeä ja pahasti.

Pääsykokeessa eteeni tuli 40 pisteen esseetehtävä maailmankaupan kehityksestä. Voin suoraan sanoa, etten tiennyt kyseisestä aiheesta yhtään mitään. Tiesin kuitenkin, että jos jätän vastaamatta johonkin tehtävään, kokeeni hylätään ilman armoa. Selitin jotain asiasta ja sain pari sivua kirjoitettua aiheesta. Juhannuksena sain tulokset ja sain tietää päässeeni sisälle. Esseetehtävästäkin sain 30 pistettä, vaikken tiennyt asiasta mitään. Eli jos tulee tunne, ettette keksi millään mitään vastausta, niin vastatkaa kuitenkin jotain. Joskus ”paskanjauhanta” saattaa pelastaa koko valintakokeen.

Onnea pääsykoelukemiseen!

Jutta Riepula

Kirjoitin itse ylioppilaaksi jo vuosia sitten Oulun Suomalaisen Yhteiskoulun lukiosta. Hain heti samana keväänä lukemaan historiaa, mutta siihenastinen koulumenestykseni oli perustunut niin vähäiselle vaivannäölle, että olin ankaran pänttäysurakan edessä neuvoton ja opiskelupaikka jäi haaveeksi. Oman abivuoden ja fuksivuoden väliin mahtui lopulta työharjoittelu päiväkodissa, vuosi Oulun yliopistossa, historian perusopinnot Tampereen avoimessa yliopistossa, neljä eri työpaikkaa sekä ammattitutkinto.

Ennen viime syksyä olin hakenut historialle jo useamman kerran, mutta joka ikinen kevät kompastuin valintakokeeseen valmistautumiseen. Viime vuosi oli erilainen, ja olin päättänyt pääseväni sisään. Antaisin kaikkeni, ja jos se ei riittäisi, alkaisin miettiä muita koulutus- tai uranäkymiä. Valmistautumisen aloitin jo syksyllä kertaamalla historiaa iltalukiossa itsenäisen lukemisen ohella, sekä olennaisesti edullisempaa kuin valmennuskurssit.

Normista poiketen en avannut pikkujättiläistä kertaakaan, vaan pääsin sisään puhtaasti lukiokirjojen ja -kurssien, avoimen yliopiston materiaalien sekä oman vaatimattoman käsikirjastoni avulla. Loppujen lopuksi luin verrattain vähän historiallista kirjallisuutta, mutta kaiken lukemani käsittelin ajatuksen kanssa. Historian kertauskirjan kävin perusteellisesti läpi tehtävineen, minkä lisäksi testasin tietojani aika ajoin, mutta mitään varsinaista harjoituskoetta en tehnyt. Itselleni tärkeintä luku-urakan onnistumisen kannalta oli ehdottomasti aikataulutus. Lukusuunnitelma osoittautui elintärkeäksi keinoksi haarukoida ja jakaa työmäärää. Suosittelen aivan ensimmäiseksi tutustumaan materiaaliin, jonka aikoo käydä läpi, laatimaan selkeän suunnitelman urakan edistymisestä, pitäytyä siinä sekä tavoitteesta lipsuessa päivittämään ja muokkaamaan suunnitelmaa.

En kokenut pääsykoerumbaa liian stressaavaksi, vaikka valmistauduinkin neljään eri kokeeseen, sillä aloitin lukemisen ja valmistautumisen jo edellisenä syksynä ja otin sen päätoimiseksi tehtäväkseni. Joustavan työtilanteen takia tämä oli todella helppo toteuttaa, sillä olin osa-aikatoimissa, jossa pystyin ottamaan juuri sen verran työvuoroja kuin jaksoin.

Varsinaiseen koetilanteeseen valmistautuminen koostui suurista määristä kahvia ja noloista tsemppiäseistä. Helsingin, Tampereen, Turun ja Joensuun valintakokeista Helsinki oli

ylivoimaisesti haastavin. Ajankäyttö oli koetilanteessa äärimmäisen tärkeää, ja istuinkin salissa viimeiseen sekuntiin asti kädet täristen ja otsa hiessä, eväät koskemattomina. Silmäilin tehtävät läpi, asetin itselleni aikataulun, ja aloin pyörittelemään kysymyksiä paperilla. Lopulta olin vastannut jokaiseen kysymykseen parhaani mukaan, mutta silti lähdin koetilanteesta pahantuulisena ja todella epävarmana. Myöhemmin kävi ilmi epäilysten ja huolen olleen turhia, ja olinkin ylittänyt pisteiden parhaimmistoon.

On ihan ok, jos oman alan tai opiskelutavan löytymisessä kestääkin vähän kauemmin kuin kavereilla, vaikka aivan yhtä hienoa on myös tietää heti 18-vuotiaana mihin haluaa hakea ja työllistyä. Koen kuitenkin, että itselleni on selkeä etu, että motivaatio opiskeluun ja valmistumiseen on korkea kun on vähän jo joutunut miettimään onko ala oikea vai ei.

Tsemppiä luku-urakkaan, toivottavasti tavataan syksyllä!

Saku Laukka

Minun onnistui päästä sisään yliopistoon vasta kolmannella yrittämällä. Olin hakenut yhteishaussa moniin eri Suomen yliopistoihin historiaa lukemaan, mutta Helsingin yliopisto oli minulle aina ykkössijalla, vaikka en olekaan Helsingistä kotoisin. Välivuosieni aikana olin paitsi käynyt armeijan, myös tehnyt töitä ja ollut avoimessa yliopistossa. Omasta kokemuksesta voin suositella, että jos välivuosia tulee, niin sekä työssäkäynti, että varsinkin avoin yliopisto ovat todella suositeltavia. Avoimessa yliopistossa suoritettut opinnot saa useimmiten hyväksi luettua sitten kun pääsee varsinaisesti sisälle yliopistoon, minäkin sain luettua kaikki avoimen opintopisteeni Helsingin yliopistossa, vaikka olinkin käynyt avointa Oulun yliopistossa.

Työssäkäynti on myös hyvä vaihtoehto välivuosille. Itse sain töissä hyvää kokemusta siitä alasta, johon aion mennä töihin valmistuttuani. Myös palkkarahoja kannattaa yrittää säästää jonkun verran tulevaa opiskeluaikaa varten, jolloin töissä olo ei välttämättä ole niin helppoa opintojen ohessa. Pienikin ylimääräinen käyttöraha opiskelijabudjetissa tuntuu yllättävän mukavalta. Olin yleensä vähentänyt töissä käyntiä keväisin pääsykokeiden lähestyessä, ja istunut tuntikaupalla kirjastossa lukemassa. Kuitenkin se kevät, kun lopulta pääsin sisään, olinkin ensimmäinen kevät, jolloin kävin myös töissä koko ajan lukemisen ohella. Näyttää mielestäni aika hauskesti sen, etteivät pitkät lukupäivät automaattisesti johda hyviin pääsykoe tuloksiin.

Kun pääsin vihdoin Helsinkiin opiskelemaan, oli minun ensiksi löydettävä asunto itselleni. Olin muuttamassa Oulusta Helsinkiin, eikä minulla ollut täällä käytännössä ketään tuttuja tai kavereita siinä vaiheessa. Kun opiskelupaikka varmistui, niin laitoin heti HOASille asuntohakemuksen. Olin ymmärtänyt, että kannattaa toimia nopeasti, ettei asuntojonossa jää hänille. Ulkopaikkakuntalaiset, joilla ei ole Helsingissä muuta majapaikkaa, pääsevät yleensä etusijalle asuntojonossa. Sainkin sitten HOASilta ensimmäisen asuntoni Kontulasta, soluasunto. Sittemmin olen muuttanut Vallilaan Pohjois-Pohjalaisen Osakunnan yksiöön. Osakunta on myös asia, jota suosittelen lämpimästi kaikille, varsinkin Helsingin ulkopuolelta muuttaville. Osakunta on hyvä yhteys vanhaan kotipaikkakuntaan, sieltä saa kavereita, vapaa-ajan menoja niin paljon kuin vain haluaa. Jos liittyy osakuntaan, jolla on asuntoja, niitä kannattaa ehdottomasti hakea.

Myös historian ainejärjestö Kronos on ollut mukava paikka uudelle opiskelijalle. Kronoksen tapahtumiin kannatta ehdottomasti mennä mukaan aina kun mahdollista. Kronoksesta saa helposti paljon samanhenkisiä kavereita, ja myös joskus neuvoja opiskelu asioissa.

Reeta Kantanen

Älä luovuta. Minusta ne kaksi tärkeintä sanaa yliopistoon hakiessa. Enkä tarkoita vain silloin, jos et pääse sisään, vaan myös silloin, kun haluat heittää kirjasi seinään ja sanoa piut paut koko yliopistolle instituutiona. Heitä toki kirjasi seinään, jos siltä tuntuu, mutta sinun *on nostettava se pirun opus lattialta seuraavana päivänä*. Pidä taukoja ja käännä aivosi välillä nollavaihteelle, mutta palaa lukemiseen niin pian kuin pystyt ilman, että saat hermoromahdusta.

Kävin historian pääsykoeräähän lävitse vuosina 2011, 2014, 2015 ja 2016. Ensimmäisellä kerralla, suoraan lukiosta, valmistautumiseni oli luokkaa "pärsäsin kirjoituksissa, kyllä tääkin hoituu." No ei hoitunut ja hain saman keväänä myös kahteen muuhun koulutusohjelmaan, joten onko ihmekään, kun en päässyt niistä mihinkään. Vietin vuoden kansanopistossa opiskellen taidejuttuja (ja hakien keväällä epäonnistuneesti Taideteolliseen korkeakouluun), minkä jälkeen päädyin ammattikouluun opiskelemaan painoviestintää. Ammattinimike ja -pätevyys taskussa keväällä 2014 hain uudestaan lukemaan historiaa, tällä kertaa valmennuskurssille osallistumalla. Kurssi koostui lähinnä luennoista ja kirjoitustehtävistä; minulla oli ongelmia kirjanlukumotivaation löytämisessä. Jäin 3 pisteen päähän ja se kyllä kirpaisi. Mutta luovuttamassa en ollut, en tosiaankaan.

Yritin päästä töihin koulutustani vastaavaan ammattiin, huonolla menestyksellä, olin syksyn ja talven työttömänä, keväällä tein pääsin työkokeiluun päiväkotiin puoleksi vuodeksi. Koitin hakea uudestaan samalla valmennuskurssille kuin aikaisemmin, oli tarkoituksena panostaa enemmän, koska nyt oli aikaa. Kurssi toteutui etäopiskeluna, mikä ei opiskelumuotona sovi minulle pätjän vertaa; ihmiskontakti on pääsykoelukemisessa motivoivaa. Jälkeenpäin en itse asiassa ollut kovinkaan yllättynyt, kun en pärjännyt kokeessa. Syksyllä 2015 aloitin uudessa kansanopistossa, tällä kertaa opiskellen sitä kautta ohjatusti avoimen yliopiston kursseja. Seitsemässä kuukaudessa sain kasaan kahdet perusopinnot, sekä kaksi pakollista kielen- ja kielenhuollon kurssia. Keväällä kansanopisto tarjoaisi minulle oman räätälöidyn valmennuskurssin.

Sain lukiessani juuri oikean määrän ihmiskontaktia, tein harjoituskokeita, miellekarttoja, aikajanoja... ja koska kurssinvetäjäni kuulusteli aina tietyn kirja-alueen joka kurssikerran aluksi, niin kirjojakin oli pakko lukea. Ja lopulta pääsin sisälle, neljännellä yrittämällä. Minut tosin hyväksyttiin myös Turun yliopiston poliittisen historian koulutusohjelmaan avoimen väylän kautta. En tosin ottanut paikkaa vastaan, koska historian intressini ovat huomattavasti laajemmat, enkä halunnut muuttaa pois Helsingistä ja olin vihdoinkin, kaikkien näiden vuosien jälkeen, viimeinkin päässyt Helsingin yliopistoon lukemaan historiaa. Ja jouduin kärsimään saman koealueen kolmesti.

Jos todella haluat opiskelemaan historiaa, niin luovuttamiselle ja lusmuilulle ei ole varaa. Pääsykokeeseen osallistuneiden sisäänpääsyprosentti on varsin pitkään pyörinyt 10% tienoilla ja nyt kun suomen- ja ruotsinkieliset historia-aineet yhdistyvät, niin kilpailu tulee varmasti olemaan entistä tiukempaa. Älä luovuta kevään lukuponnistuksen aikana. Aseta itsellesi lukutavoitteita. Harjoittele vastausten kirjoittamista. Kellota vastausten suunnittelu- ja kirjoittamisprosessi. Pidä taukoja ja heitä aivosi välillä narikkaan. Palkitse itsesi ja tee välillä jotain kivaa. Lue kavereiden kanssa. Lue yksin. Tee miellekarttoja. Tee aikajanoja. Piirrä kuvia omien kirjojesi marginaaleihin. Kirjoita muistiinpanoja. Tee sanaselityslappuja. Löydä oma tyylisi opiskella ja tule ovet paukkuen yliopistoon, pää korkealla. Älä luovuta, jos et pääse sisälle vaan yritä uudestaan ensi vuonna. Ja jos keksit kesken kandiopintojesi opiskelevasi väärää asiaa, niin kyllä ne jo käydyt opinnot voi siinäkin vaiheessa hyväksilukea täydentämään jonkin toiseen aineen tutkintoa.

Mutta älä piru vie luovuta.

Henri Kontkin

Valtaosa opiskelijoista ei ole päässyt suoraan toisen asteen koulutuksesta yliopistoon. Itse kuulun tähän harvaan joukkoon, joille ovet päättivät aueta. Siksi ajattelin nyt fuksina kertoa teille hakijoille siitä, kuinka itse valmistauduin suoraan ylioppilaskokeisiin lukemisen jälkeen yliopiston ”pelottavaan ja salee sikavaikeaan” pääsykokeeseen.

Kirjoitin historian jo syksyllä 2015, joten keväällä olikin täysi työ valmistautua samaan aikaan muun muassa yhteiskuntaopin yo-kokeeseen sekä pääsykokeisiin samaan aikaan. Omat hakukohteeni olivat historian tutkinnot sekä Helsinkiin että Tampereelle, mutta Helsingin-kokeen laajan aikakauden takia jätin Tampereen mielessäni taka-alalle. Tämä johti lopulta siihen, etten edes avannut Tampereen koemateriaalia, vedin vain juttuja hatusta ja rustasin perustiedoillani kokeeseen vastaukset.

Helsinkiin pääseminen oli ykköstavoitteeni, joten panostin siihen tosissani. Ennen kevään ylioppilaskokeiden loppumista (helmikuun lopulla) aloitin jo tärkeimpien ilmiöiden kertaamista, omalla koalueellani 1450-1750 siis pääasiassa löytöretkiä ja sen seurauksia. Hyvänä apuna toimivat hissankirjat sekä Maailmanhistorian pikkujättiläinen, josta sai oppikirjoja spesifimpää tietoa jos oli tarpeen.

Kun yo-kokeet maaliskuussa olivat viimein ohitse, pidin ensin viikon hermoloman. Suosittelen tätä, sillä jaksaminen ja lepotauot kulkevat usein nätisti käsi kädessä varsinkin opiskelun suhteen. Matka yo-kokeista suoraan yliopiston pääsykokeeseen on loppujen lopuksi nopea, mutta viikon lepo auttaa jaksamaan sitten, kun on viimein aika oppia hieman enemmän omasta koalueesta.

Syksyn yo-kokeiden jäljiltä osa hissan tiedoista oli ehtinyt jo vaipua unholaan, mutta pienen herättelyn jälkeen opiskelu alkoi tehostua. Opiskelin pääsykoetta varten keskimäärin 4-5h päivässä ja viiden päivän ajan viikossa. Suosin alueittain opiskelua, sillä pyhittämällä esimerkiksi 2-3 päivää yhdelle merkittävimmälle koalueeseen kuuluvalla jutulle saa kyseisenä aikana melko tarkan selonteon muun muassa valtion kehityksestä tuona aikana.

Kun sitten lopulta ovet aukenivat akateemiseen maailmaan, jännitti minua opiskelijoiden juniorina (olen syntynyt marraskuun lopulla) todella paljon. Iällä ei kuitenkaan ole merkitystä hyvässä porukassa, jossa kaikki ovat kiinnostuneita samasta aineesta ja sen takia ”yhteistä jutunjuurta” vaikkapa USA:n presidentinvaalien analysoinnissa löytyy paljon. Yliopisto ei kuitenkaan ole

opiskelijoita aineiden perusteella erotteleva paikka, se on pikemminkin tila, jossa voi toteuttaa itseään juuri omien mieltymystensä mukaan.

Patrik Jensen-Eriksen

Tämä teksti on tarkoitettu kaikille jotka haluavat tehdä asiat eri tavalla kuin ohjeistetaan. Jos osallistut valmennuskurssille, tai olet etsinyt internetistä tietoa, kuinka pääsykokeisiin luetaan, olet varmasti saanut käsiisi tarkat ohjeet miten toimia. Niin minäkin sain. Huomasin kuitenkin nopeasti, etteivät ne toimineet minun kohdallani lainkaan. Päätin tehdä asiat omalla tavallani ja se kannatti.

Valmennuskurssin materiaali kertoi minulle tarkasti miten luetaan: Hanki materiaalit, tee lukusuunnitelma, noudata sitä ja mene kirjastoon lukemaan. Pääsykokeisiin lukeminen ei voisi olla helpompaa? Omalla kohdallani koko homma levisi jo ensimmäisen tunnin aikana. En osannut tehdä lainkaan lukusuunnitelmaa. En minä tiedä monelta haluan huomenna aloittaa lukemisen? Mitä jos aamulla väsyttää kun pitäisi nousta? Mitä jos tyttöystävä haluaa lähteä elokuviin ja lukusuunnitelman mukaan sinun pitäisi olla kirjastossa? Päätin siis unohtaa koko suunnitelman. Koko roska vaikutinkin hirveän orjalliselta. Päätin kuitenkin lähteä kirjastoon, sentään menen lukemaan oikein, vaikka lukusuunnitelma onkin tungettu biojäteastiaan. Istuin kirjaston lukusaliin, avasin kirjat, ja aloin kuuntelemaan kirjaston outoja ääniä. Tuijottelin muita lukioita, jotka painoivat otsa kurtussa ja mietin mihin he pyrkivät. Puolen tunnin jälkeen tajusin, että tämä paikkahan on aivan karmea, eikä tästä tule mitään, joten lähdin kotiin.

Kotona mietiskelin, että se oli sitten siinä. Parempi alkaa katsoa avoimen yliopiston kursseja syksyllä. Olin saanut selkeät ohjeet ainoasta oikeasta tavasta pyrkiä yliopistoon ja olin tunnissa tyrinyt koko homman. Varmasti jonkin tasoinen maailmanennätys. Mietin että onko minussa jotain vikaa? Olenko ainoa hakija jolla ei ole preussilaisen upseerin kuria. Antauduin nopeammin kuin italialaiset aikoinaan. Pääsykoealue oli kuitenkin mielenkiintoinen, joten otin kirjat, keitin kahvia ja menin sängylle makoilemaan ja lueskelemaan. Olin ottanut kevään vapaaksi hakemista varten joten päätin kuitenkin lukea koealuetta. En tehnyt mitään suunnitelmaa, aloin lukemaan kun heräsin ja lueskelin niin kauan kun jaksoin. Luin sängyssä, parvekkeella, pihalla, joskus jopa menin oluelle ja otin kirjat mukaan. Kun heräsin aamulla, niin valitsin ihan sen hetken mielenkiinnon mukaan mitä luen, täysin summamutikassa. En kyllä uskonut lainkaan tämän taktiikan toimivan, mutta olen varma, että minulla oli hauskeempaa kuin monilla muilla, eikä minua stressannut juuri lainkaan. Kun valmennuskurssilla alettiin järjestää harjoituspääsykokeita olin shokissa. Sain niistä huippupisteitä. En pystynyt

uskomaan, että tämä voisi toimia. Päätin kuitenkin jatkaa valitulla tiellä. Loppuen lopuksi se kannatti sillä pääsin yliopistoon.

En epäile yhtään, että pedagogisesti lukusuunnitelma ohjeet ovat paras tapa opiskella, ainakin 99% ihmisistä. Mutta me kaikki olemme erilaisia, aina on se 1% outoja, joille yleiset toimintatavat eivät toimi. Jos kuulut tähän kastiin, niin älä luovuta. Menestykseen on monta tietä, etsi omasi, niin näemme yliopistolla! Tsemppiä kevään puristukseen!

Erilaisen nuoren vinkit pääsykokeisiin:

1. Nämä ohjeet eivät toimi kaikille
2. Lukematta et nyt ainakaan pääse, ehkä ainoa oikeasti kiveen hakattu sääntö.
3. Etsi oma tapasi lukea. Menestykseen on monta tietä.
4. Kirjat eivät ole ainoa tiedonlähde, Esim. BBC tekee laadukkaita historiadokumentteja ja joistakin tietokonepeleistäkin saa hyvin tietoa (Ei, Counter Strike ei kuulu näihin peleihin). Tämä on hyvää vaihtelua lukemiselle, jossa voi samalla kuitenkin oppia.
5. Rentoudu, ota olut ja mieti lukemistasi. Uskon että rentoudella oli ratkaiseva merkitys omaan menestykseeni. Monet joko stressaavat, tai lukevat pänsä totaaliseen umpisolmuun. Pääsykoe ei tule ainakaan menemään hyvin jos olet pahemmin solmussa kuin Jutila maailmanmestaruusjuhliissa.
6. Usko loppuun asti. Minulla loppui aika pääsykokeessa totaalisesti. Neljän sivun essee kysymykseen ehdin kirjoittaa vain vähän yli kaksi sivua. Kysymykset olivat mielestäni helppoja, aika teki vain tepposet. Kokeen jälkeen olin jälleen varma etten pääse sisään. Lopulta pääsin kuitenkin varsin helposti. Muistakaa yhdysvaltalainen sanonta: Mikään ei ole ohi kunnes lihava leidi laulaa.